

söz etmedim. Bunlar Erol ana karında iken daha dördüncü ayda teşekkül etmiş olup, bunların tamamıyla değişik ve münferit oldukları da eskidenberi bilinen bir şeydir. Dünyada hiçbir kimsenin parmak izi tıpkı benimkine benzemez. Daha başka birşey var, avuç içim vücudun en zengin ter bezlerini de kapsar. Milyonlarca yıllar önce, Erol'un ataları ağaçlar üzerinde yaşarlarken nemli avuçlar onlara daha iyi kavrama olanağı sağlamakta idi. Şimdi bu ter bezleri Erol'a Beyizbol sopasını veya otomobil direksiyonunu sıkı tutmasına yardım etmektedir. Raslantı olarak Erol'un avuç içi (ve aynı zamanda ayaklarının altı) vücudunda rengi olmayan yegâne yeridir. Melanin denen boya maddesi (pigment) buralarda yoktur. İşte bu da zencilerin avuç içlerinin de aşağı yukarı beyazların avuç içlerinin renginde oluşunu açıklığa kavuşturur.

Erol'un her yaptığı işde bir dereceye kadar rolüm olduğu için, yaptığı kazalardan da çoğu kez etkilenmiş olmama şaşmamak lâzımdır. Bu kazalarda yanarım, ezilirim, sıkıştırılırım, kesilirim ve yaralanırım. Bazan mantar enfeksiyonuna uğrarım, dermatit (deri iltihabı) olurum. Psoriasis denen müzmin bir deri hastalığına tutulur, allerji olurum. Tendonlarım çekilir, kopabilir. Kaslarım spazm olur. Arterit (mafsal iltihabı) ve başka hastalıklar mafsallarıma yerleşir. Bununla beraber KANSER hemen hemen hiç bir surette bana musallat olmaz.

Eskiden Erol bir kazada baş parmağını kaybetseydi, bu büyük bir felâket sayılırdı. Bugün iyi bir el operatörü bir baş parmağı, sinirleri, tendonları ve kan damarları çalışır halde nakledebilir, ve Erol böylece yeni bir baş parmak sahibi olabilir. Bu iş basit görülebilirse de kolay olmayan bir çalışmayı ve saatlerce süren bir ameliyatı gerektirir. Ameliyattan sonra da Erol'un yeni baş parmağını kullanmayı öğrenmesi için aylar süren sabırlı bir rehabilitasyon programına ihtiyacı olacaktır.

Yeni el ameliyatlarından ençok faydalananlar, parmak araları deri ile bitişik olanlar, altı parmaklılarla, kusurlu parmaklara sahip olanlar olacaktır. Bugünün maharetli el uzmanları — ki bunlar kısmen plastik ameliyatı yapanlar, kısmen ortopedistler, kısmen sinir cerrahları, kısmen damar uzmanlarıdır — görünüş

EROL'UN ORGANLARI KONUŞUYOR

GALİP ATAKAN

READERS DIGEST dergisinde çıkan ve JOE ile JANE adlarındaki hayali bir karı-koca çiftinin vücut organlarını konuşturan bu yazı serisi, adı geçen derginin serbest yazarlarından ve mesleği hekimlik olmayan J. D. RATCLIFF tarafın-

bakımından kabul edilebilir ve oldukça tatmin edici şekilde çalışabilir el düzenli olabilirler.

Erol şimdi ARTERİT belasının başgösterdiği bir yaşa gelmiş bulunmaktadır. Bu hastalık tahribedici olabilir. Şişen iltihaplı mafsallar beni acıip şekillere sokar ve beni kullanılamaz hale getirir. Burada da cerrahlar, kalınlaşmış ve iltihaplanmış mafsalları temizleyerek parmakları düzeltmek suretiyle elleri çalışabilir şekle getirebilirler. Eğer parmak mafsalları harap olmuşsa çoğukez bunların yerine plastiklerini yerleştirebilirler.

İnsanlar bilinçaltı bir sezikle konuşmalarında önemin hakkında, bilmiyerek bazı sözler sarfederler. Korktukları zaman ellerini kaldırıp, bir şeyin kendilerine yaklaşmasını önlemek istercesine, ileri uzatırlar. Baş parmaklarıyla aşağıya doğru göstererek olumsuz oylarını belli ederler. Ellerini özel şekilde uzatarak birşey isterler. Ellerini yukarı kaldırarak teslim olurlar. Ellerini sallayarak ihtar ederler. Eli soğuk olanın kalbi sıcak olur derler. Dostluk için el sıkışırlar ve kızdıkları zaman yumruklarını sıkırlar. Fakat Erol çan sıkıcı birşey olduğu zaman benim asıl önemimi anlar. Benim iki parmağımın yandığını farzedelim. Ozaman Erol bunun, kendisini boynu kırılmış olmaktan daha çok iş göremez hale getirdiğini görecektir. Erol beni, vücut makinasının dikkati çekecek kadar işe yarar ve zarurî bir parçası olarak görüp hayranlık duymalıdır ki ben de hakikaten öyleyimdir.

READERS DIGEST'ten
Çeviren: GALİP ATAKAN

dan hazırlanmaktadır. JOE 47 yaşında işi ne ve ailesine düşün, çalışkan ve aynı zamanda ihtiras sahibi tipik bir Amerikalıdır. Eşi JANE de 42 yaşında keza tipik bir Amerikan ev kadınıdır.

13 dilde çıkan ve ayda 25 milyon nüsha basan READERS DIGEST okuyucularının ilgi ile izledikleri bu yazılar, BİLİM ve TEKNİK dergisinde 26 ncı sayıdan bu yana «EROL» serisi olarak yayınlanmaktadır.

Readers Digest dergisinin 1973 Ocak sayısında, bu serinin ilkini teşkil eden «BEN JOE'nun KALBI'yim» adlı yazının filime alınmış olduğu ve Amerikanın 49 televizyon istasyonundan yayınlanacağı ve Erol'un öteki organlarının da filimleri alınarak sırası geldikçe seyircilere gösterileceği bildirilmektedir.

İlkez Readers Digest dergisinin 1967 Nisan sayısında çıkan «Ben Joe'nun Kalbi'yim» adlı yazının hikâyesi şöyledir:

1966 yılı sonlarında, derginin baş yazarlarından James McCracken, kalp krizi geçiren birinin bizzat kaleme aldığı bir yazı okumuştur. Hasta bu yazısında, kendisini muayene eden doktorun, hastalığın nedenlerinin çok fazla sigara içmek, yüksek tansiyon, şişmanlık ve pekaz hareket olduğunu kesinlikle ifade ettiğini belirtiyordu. Bunları okuyan baş yazar: «Eğer o hastanın kalbi konuşabilse ve neler çektiğini, dertlerini ve isteklerini zamanında o kişiye söyleyebilseydi, belki de bu kalp krizi olayı hiç olmazdı» diye düşündü. Sonra bu düşüncesinden J.D. Ratcliff'e bahsetti. «Acaba Ratcliff, kalp yönünden, yani kalbi dile getirmek suretiyle bir yazı yazamaz mı idi? Ve böyle bir yazı hem ilginç ve hem de faydalı olmaz mı idi?»

Ratcliff bunun pekâlâ mümkün olabileceğini düşündü ve Joe'nun kalbinin içine girerek, onun ağzından «Ben Joe'nun kalbi'yim» yazısını hazırlamaya başladı. Joe çok sevdiği bir arkadaşının adıyla. «Ben Joe'nun Kalbiyim» adlı yazı Readers Digest dergisinin 1967 Nisan sayısında ilk kez yayınlanıp ta büyük bir ilgiyle karşılanınca yazar önemli bir konu yakalamış olduğunu anladı. O halde Joe'un öteki organlarını da konuşturmamak için bir neden yoktu. 1968 Mayısında «Mide» yi ele aldı ve öteki organların hikâyeleri de bunları izledi.

Yazılar bütün dünyada derin bir ilgi uyandırmıştı. Readers Digest dergisinin çeşitli ülkelerde çıkan değişik dillerdeki nüshalarında, yazı kahramanının adı değişiyordu. Örneğin İngiltere, Norveç ve Danimarka'da «JOHN», Hollanda'da «HARRY» Fransa'da «GEORGE», Portekiz'de «JOAO» Almanya'da «PETER» ve İsveç'te «SVENSSON» adını alıyordu.

Ratcliff bu yazıları hazırlarken nasıl bir yol ve usul izlediğini şöyle anlatıyor:

«Erol serisini yazmak için, önce kütüphanemdeki birçok tıp kitaplarını okumam, dosyaları gözden geçirmem, ondan sonra da memlekette seçtiğim konu üzerindeki tıp otoritelerinden biri veya birkaçı ile görüşme yapmam gerekiyor. Okuduklarımdan yalnız başıma çözemediğim özel ve önemli sorularda, çok meşgul olduklarını bildiğim doktorların bana zaman ayırarak yardım etmeleri doğrusu unutamayacağım şeylerdir.»

«Öte yandan okuyucularımdan aldığım mektuplardan da çok ilginç olanlarına rastlamaktayım. Ben ilk yazımda Joe'nun yaşımı 45 kabul etmişim. Bu yaş sonra 46 ve daha sonra da 47 ye çıkarmıştım. Fakat daha sonraları 11 yaşındaki Jack Benny adında bir okuyucumdan aldığım hayli sert ifadeli bir mektuptan sonra Joe'nun yaşını 47 de durdurmanın daha uygun olacağına karar verdim.»

«Konunun bir ilginç ve ciddi tarafı da : bu yazıları okuyan birçoklarından aldığım mektuplarda, hastalıkların gösterdiği belirtilerle aşine olmaya başladıkları, göğüslerinde yumru («Ben Jan'in Göğüsü'yüm» adındaki yakında Bilim ve Teknik'te çıkacak olan yazıya atıf yapılmaktadır) veya prostatlarında sıkıntı bularak gecikmeden doktora başvurdukları bildirilmektedir. Bu okuyucular dergiye karşı duydukları şükran duygusunu da etken bir şekilde dile getirmektedirler.»

Readers Digest dergisi Joe serisini yalnız derginin çeşitli yazıları arasında yayınlamakla yetinmeyip, ayrıca bu yazılarının ekstra kopyalarını da perakende olarak satmakta ve toplu siparişler kabul etmektedir. Okuyucuların isteği üzerine bu yazıların ileride toplu olarak bir kitap halinde çıkarılacağı da bildirilmektedir.